

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2004

2009

Документ за разглеждане в заседание

A6-0391/2007

15.10.2007

ДОКЛАД

относно приноса на данъчната и митническата политика към
Лисабонската стратегия
(2007/2097(INI))

Комисия по икономически и парични въпроси

Докладчик: Sahra Wagenknecht

СЪДЪРЖАНИЕ

Страница

ПРОЕКТОРЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ **Error! Bookmark not defined.**

EXPLANATORY STATEMENT ..... **Error! Bookmark not defined.**

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ **Error! Bookmark not defined.**

ПРОЕКТОРЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

Относно приноса на данъчната и митническата политика към Лисабонската стратегия (2007/2097(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид съобщението на Комисията до Съвета и Европейския парламент "Приносът на данъчната и митническата политика към Лисабонската стратегия" (COM(2005)0532),
- като взе предвид съобщението на Комисията до Съвета, Европейския парламент и Европейския икономически и социален комитет "Координиране на разпоредбите на държавите-членки в сферата на прякото данъчно облагане в рамките на вътрешния пазар" (COM(2006)0823),
- като взе предвид съобщението на Комисията до Съвета, Европейския парламент и Европейския икономически и социален комитет "Изходно данъчно облагане при напускане на страната и необходимостта от координиране на данъчните политики на държавите-членки" (COM(2006)0825),
- като взе предвид съобщението на Комисията до Съвета, Европейския парламент и Европейския икономически и социален комитет "Пътища към по-ефективно използване на данъчните облекчения в полза на научноизследователска и развойна дейност" (COM(2006)0728),
- като взе предвид съобщението на Комисията до Съвета, Европейския парламент и Европейския икономически и социален комитет "Изпълнение на Лисабонската програма на Общността: постигнати успехи и по-нататъшни действия към обща консолидирана корпоративна данъчна основа (СССТВ)" (COM(2006)0157),
- като взе предвид съобщението на Комисията до Съвета, Европейския парламент и Европейския икономически и социален комитет "Данъчни загуби при трансгранични казуси" (COM(2006)0824),
- като се позова на своята Резолюция от 10 март 2005 г. за предложение на директива на Съвета за изменение на Директива 90/434/ЕИО от 23 юли 1990 г. относно общата данъчна система за данъчно облагане, приложима спрямо сливанията, разделянията, прехвърлянията на активи и замените на акции по отношение на дружества от различни държави-членки¹,
- като се позова на своята Резолюция от 13 декември 2005 г. относно корпоративното подоходно облагане в Европейския съюз: единна консолидирана корпоративна

---

¹ ОВ С 102 Е от 28.4.2004 г., стр. 569.

данъчна основа¹,

- като се позова на неофициалното заседание на Съвета "Икономика и финанси" от 10 и 11 септември 2004 г. и на неофициалното заседание на Съвета "Икономика и финанси" от 7 и 8 април 2006 г.,
  - като взе предвид съобщението на Комисията до Съвета, Европейския парламент и Европейския икономически и социален комитет "Данъчно облагане по място на главното управление – схема на пилотен проект за отстраняване на данъчните препятствия пред малките и средни предприятия във вътрешния пазар "(COM(2005)0702),
  - като взе предвид допитването на Комисията относно данъците в ЕС² от 10 септември 2004 г.,
  - като взе предвид заключенията на Европейския съвет от Лисабон от 23 и 24 март 2000 г., на Европейския съвет от Стокхолм от 23 и 24 март 2001 г., на Европейския съвет от Барселона от 15 и 16 март 2002 г. и на Европейския съвет от Брюксел от 22 и 23 март 2005 г., от 15 и 16 декември 2005 г. и от 23 и 24 март 2006 г.,
  - като взе предвид доклада на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) от 1998 г. за вредната данъчна конкуренция,
  - като взе предвид доклада на Комисията от 2006 г. озаглавен "Структури на данъчното облагане в Европейския съюз: 1995-2004,
  - като взе предвид член 45 от своя правилник,
  - като взе предвид доклада на комисията по икономически и парични въпроси (А6-0391/2007),
- А. като има предвид, че националните данъчни системи в нарастваща степен трябва да вземат предвид на глобализацията и изпитват необходимостта от натрупване на човешки капитал в едно общество, основаващо се на знания, което води до нарастване на обществените разходи;
- Б. като има предвид, че съществуването на 27 различни данъчни системи в Европейския съюз представлява пречка за гладкото функциониране на вътрешния пазар, причинява значителни допълнителни разходи при трансграничната търговска и предприемаческа дейност, що се отнася до администрацията и спазването, възпрепятства корпоративното реструктуриране и води до двойно данъчно облагане;
- В. като има предвид, че в резолюцията на Европейския парламент от 29 март 2007 г. за бъдещето на собствените ресурси на ЕС се подчертава, че всяка бъдеща система за собствените ресурси на ЕС³ трябва да зачита принципа на данъчния суверенитет на

¹ Текстове, приети, P6_TA(2005)0511

² Допитване относно данъците в ЕС, работен документ № 3/2004 (SEC (2004)1128/2).

³ Текстове, приети P6_TA(2007)0098.

държавите-членки и принципа на данъчния неутралитет, но същевременно споменава като вероятна в дългосрочен план възможност за бъдещето на собствените ресурси се цитира налагането на общностен данък или на нови национални данъци, носещи пряка полза за ЕС,

- Г. като има предвид, че данъчната конкуренция в ЕС е довела и продължава да води до печалби в целия ЕС чрез динамична корпоративна среда, но същевременно едно подходящо координиране на данъците на равнище ЕС, което да не се опитва да хармонизира данъчните ставки, може да допринесе за това ползите от данъчната конкуренция да се разпределят още по-широко между предприятията, заетите в тях лица и потребителите,
- Д. като има предвид, че някои държави в ЕС, в които данъчните приходи от капитали са нараснали вследствие на по-голям общ икономически растеж и по-специално поради създаването на голям брой нови предприятия и значителното увеличаване на техните печалби, за разлика от страните, в които приходният капацитет е намалял вследствие на по-малък растеж;
- Е. като има предвид, че общите равнища на данъчното облагане в различните държави-членки варират между 28,4 и 50,5 % от БВП, като в резултат са налице различни степени на въздействие върху икономиката,
- Ж. като има предвид, че отражението на научноизследователската и развойна дейност върху растежа и заетостта е значително, и при отчитане на необходимостта от по-ефективно използване на данъчните стимули за научноизследователска и развойна дейност;
- З. като има предвид, че за постигане на целите на Лисабонската стратегия е необходимо засилено координиране на данъчните политики на държавите-членки; като има предвид, че Европа трябва да изгради отличаваща се икономическа и социална рамка, която да преобразува конкурентното предимство, дължащо се на разнообразието на културното наследство и интелектуалния капитал, в ръст на производителността чрез новаторство,
- И. като има предвид, че някои елементи от настоящата разпокъсаност на данъчните системи представляват "вратички", даващи възможности за укриване на данъци; като има предвид, че прогнозираната загуба на данъчни постъпления от измами и укриване на данъци само при ДДС е изчислено, че възлиза на 200 до 250 млрд. евро,
- Й. като има предвид, че точната мярка за данъчното бреме са ефективните данъчни ставки, които се състоят от номинална данъчна ставка и данъчна основа,
- К. като има предвид, че данъчното облагане на енергетиката е полезен инструмент както за прилагането на принципа "замърсителят плаща", така и за постигане на радикално намаляване на замърсяването; като има предвид, че е необходимо неотложно да се вземат мерки относно нарастващото екологично въздействие на движението по пътищата, така че да се справим с климатичните промени
- Л. като има предвид, че енергийното данъчно облагане и системата на ЕС за търговия с

емисии са два от прилаганите значими икономически инструменти за справяне с енергопотреблението и емисиите на CO₂,

Приносът на данъчната политика към Лисабонската стратегия

1. напомня, че решенията в областта на данъчната политика, като предоставянето на данъчни преференции на предприятията, представляват едно от основните средства за развитие и увеличаване броя на работните места, за повишаване на инвестициите в изследователски, развойни и екологични технологии; подчертава обаче, че за съществен принос на данъчната политика към Лисабонската стратегия е необходим непрекъснат надзор върху разпределението на допълнителните приходи, които такива данъчни облекчения носят на предприятията, за да се използват тези допълнителни приходи действително за динамизиране на трудовия пазар или за по-нататъшни инвестиции в иновационни и енергийно ефективни технологии;
2. констатира тенденцията към намаляване на корпоративните данъчни ставки в ЕС, както и в други страни от ОИСР, която е отражение на нарастващата в световен мащаб конкуренция, структурните промени и развитието на финансовите пазари, констатира обаче, че общото равнище на данъчното облагане в Европа остава по-високо, в сравнение с други страни от ОИСР; обръща внимание върху факта, че обществените приходи като цяло са се увеличили, въпреки намаляването на действителните ставки на корпоративно данъчно облагане; подчертава необходимостта от съгласувана данъчна рамка, в която да влизат корпоративните данъци и която да е благоприятна за предприятията, по-специално малките и средни предприятия, и да е насочена към възобновяване на растежа и създаването на работни места;
3. споделя загрижеността на Комисията, че липсата на координиране в сферата на прякото данъчно облагане може да доведе до непреднамерено необлагане с данъци или злоупотреба и следователно до понижаване на приходите от данъци;
4. смята, че е необходимо да се установи публичнофинансов политически климат, който да е благоприятен за растежа и заетостта в икономиката и да се насърчава здравословната конкуренция в Европейския съюз, така че данъчната тежест да се разпределя върху заетите лица и потребителите, предприятията и получаващите инвестиционни доходи; посочва, че в областта на държавното финансиране е необходимо Европейският съюз да насърчава данъчните системи, за да бъде конкурентноспособен в световната икономика и да стимулира създаването на нови предприятия и технологично новаторство;
5. подчертава, че обикновено данъчните системи на държавите-членки отиват прекалено далече в прилагането на относително високи тарифи към ниски категории доходи, което не стимулира поемането на рискове и инициативата за различни дейности;
6. счита, че е възможно съществуването на конкурентноспособни данъчни системи без да се застрашават възможностите за държавно финансиране, както доказва опитът на европейските страни, които увеличиха през последното десетилетие данъчните си приходи чрез намаляване на данъците и разширяване на данъчните основи, като

същевременно контролират текущите разходи и, по този начин, намаляват дефицита си;

7. приветства намерението на Комисията да намери решения на проблемите, свързани със структурирането на разчетната цена в рамките на Европейския съюз;
8. приветства предложената от Комисията под формата на пилотен проект концепция за корпоративно данъчно облагане на МСП в държавата, където се намира главното им управление;
9. признава трудностите, които срещат МСП в Европейския съюз и в други страни от ОИСР при финансирането на своите планове и изразява одобрение за предоставяне на данъчни преференции за насочване на МСП да се възползват по-пълноценно от посреднически механизми за финансиране, каквито са рисковият капитал, мрежите за неформални частни инвеститори ("бизнес ангели") и т.н.;
10. насочва вниманието върху спада на обществените приходи в Европейския съюз вследствие на данъчни измами и призовава Комисията и държавите-членки да предприемат по-нататъшни мерки за борбата с тях;
11. счита, че за ефективна борба с укриването на данъци и с данъчните измами се налага коренна промяна в начина на функциониране на данъчните служби, основаваща се на съвременните принципи за организиране и добро управление; подчертава, че Комисията трябва да поеме значителни инициативи за засилено координиране в този сектор на общностно равнище;
12. смята, че трябва да се запазят данъчните преференции при ДДС за фирмите с публично и смесено участие; изразява убеждението, че трябва да се въведе обслужване на едно гише, така че компаниите да изпълняват своите задължения по ДДС на равнище ЕС;
13. призовава държавите-членки да се погрижат за по-справедливо разпределяне на данъчната тежест;
14. критикува тенденцията към повишаване на ДДС в Европейския съюз, тъй като има регресивен ефект и води до намаляване на търсенето; подчертава, че опитът на определени държави-членки доказва, че се постигат най-големи приходи, когато се разширява данъчната основа, когато нарастването на заетостта увеличава потреблението и когато се създават условия за узаконяване на сивата икономика, процес, който би бил застрашен от едно увеличаване на ставките на ДДС;
15. отново изразява своята подкрепа за експерименталното въвеждане на облагане на трудоемките услуги с по-нисък ДДС, като структурен елемент от системата за ДДС, с предоставяне на държавите-членки на възможност за гъвкавост при прилагането на такива ставки в отрасли като услугите в близост, които са главно на местно равнище и не нарушават трансграничната конкуренция;
16. подкрепя Комисията в нейните усилия да ориентира данъчната политика към амбициозни екологични цели; смята, че такова действие може да насърчи засилване

на изследователската дейност и по-широкото прилагането на екологични технологии, като по този начин се разгърне конкурентният потенциал на Европейския съюз в тази област;

17. отбелязва, че е необходим напълно нов подход по отношение на акцизната политика; изтъква, че следва да бъдат отхвърляни политически линии, ориентирани към определяне на минимална данъчна ставка на равнище на Общността, а вместо това трябва да се приеме общ етичен кодекс с цел да се насърчат държавите-членки към повече сближаване на техните толкова различни акцизни ставки.
18. смята, че данъчната политика следва като цяло да стимулира промишлеността към интернализация на външните разходи, но смята за целесъобразно запазването или въвеждането на данъчни и други преференции за насърчаване на чисти и не изкопаеми алтернативни източници на енергия;
19. счита, че увеличаването на данъците върху горивата ще има положително екологично въздействие, ако са налице икономични и атрактивни средства за обществен транспорт;
20. счита, че страните, които са в процес на догонващо развитие, са изправени пред по-високи външни разходи, за които те не бива да бъдат наказвани.
21. подчертава, че е необходимо да продължи понижаването на данъците върху заетостта като важен начин за постигане на целите на Лисабонската стратегия за процент на заетост от 70 %;
22. счита, че опростяването на митническото законодателство и рационализирането на митническите процедури са от значение за интеграцията на вътрешния пазар с цел намаляване на административните разходи за предприятията, които предприемат трансгранична търговия, като в същото време се опростят и трансграничните задължения за съобразяване; подкрепя насочването към опростена система за облагане с ДДС на трансгранични продажби в Европейския съюз, например чрез прилагане на механизъм за самоначисляване на ДДС;

Обща корпоративна данъчна основа

23. подкрепя усилията на Комисията за създаване на единна консолидирана корпоративна данъчна основа (СССТВ) за цяла Европа; отбелязва, че общата консолидирана корпоративна данъчна основа (СССТВ) ще доведе до по-голяма прозрачност, като позволи на предприятията да действат съгласно едни и същи правила в чужбина и в родината си, и до увеличаване на трансграничните търговия и инвестиции, както и до значително намаляване на административните разходи и възможностите за укриване на данъци и измами; счита, че е необходимо да бъдат предприети конкретни мерки за намаляване на разходите на средните и малки предприятия по привеждането им в съответствие с данъчните изисквания, например разпоредбите за данъчно облагане на малки и средни предприятия в държавата, където се намира главното им управление;
24. припомня, че общата консолидирана корпоративна данъчна основа (СССТВ)

включва общи правила относно данъчната основа и по никакъв начин не накърнява свободата на държавите-членки да продължат да определят собствените си данъчни ставки;

25. приветства намерението на Комисията да приеме общата консолидирана корпоративна данъчна основа, макар и в рамките на засилено сътрудничество; изтъква все пак, че това не е възможно най-доброто решение, тъй като, при липса на разбираема широка система в Общността, ползата от прозрачността и по-ниските административни разходи може да бъде до известна степен намалена;
26. приветства начинанието на Комисията новата данъчна основа да бъде единна и опростена и препоръчва при определяне на рамка от общи стандарти да се разработи механизъм за разпределяне на приходи между съответните държави-членки;
27. приветства съобщението на Комисията „Пътища към по-ефективно използване на данъчните преференции в полза на научноизследователската и развойна дейност” и подчертава необходимостта от споделяне на най-добрите практики и от изясняване в максимална степен на съвместимостта на такива преференции със законодателството на Общността;
28. подчертава, че екологичните данъци са инструмент за гъвкава политика за постигане на определена цел в борбата със замърсяването, за създаване на стимули за технологичните иновации и бъдещо намаляване на замърсяващите емисии;
29. насърчава Комисията да предприеме действия спрямо въпросите свързани с консолидирането на балансите, данъчното облагане и данъчната администрация на големите групи с трансгранична сфера на действие;

Пътища към по-ефективно използване на данъчните облекчения в полза на научноизследователска и развойна дейност

30. Счита, че данъчните стимули за поощряване на научноизследователската и развойна дейност имат важно значение за постигане на целите на Лисабонската стратегия, например увеличаването на средствата, изразходвани в Европа за научноизследователската и развойна дейност и по-специално по отношение на подпомагането на научноизследователската и развойна дейност в малките и средни предприятия; при все това отбелязва, че подобни данъчни стимули не бива да се използват като непреки субсидии за национални предприятия;
31. изразява увереност, че данъчната политика следва да бъде определена така, че да се постигне прираст на производството във всички сектори на икономиката, като позволява на данъчно задълженото лице или да получи приспадане от облагаемата сума или да поиска данъчна отстъпка във връзка с разходи за научноизследователска и развойна дейност;
32. счита, че технологичните различия между държавите-членки означават, че съществуват различия в данъчната политика и че следва да се предприемат действия

на общностно равнище единствено когато действията на отделните държави-членки не могат да доведат до ефективно решение; счита, че насърчаването на добри практики за целите на данъчни инициативи в областта на научноизследователската и развойна дейност и по-доброто съгласуване на данъчната политика биха помогнали на държавите-членки да постигнат лисабонските цели;

Изходно данъчно облагане при напускане на страната

33. призовава Комисията да приеме по-активна стратегия относно офшорните финансови центрове;
34. подкрепя виждането на Комисията, че при прехвърлянето на стопански обекти в трета страна е оправдано, поради липсата на трансгранично административно сътрудничество, да се изисква незабавно събиране на данък при напускане на страната;

Данъчно третиране на загуби при трансгранични казуси

35. отбелязва, че Съдът на Европейските общности често разглежда дела в областта на данъчното облагане главно поради липсата на прозрачност и голямата сложност на данъчните системи в Европа и следователно призовава за опростяването на данъчните кодове в Европейския съюз; вижда в решението на Съда по делото Marks & Spencer предоставяне правото на държавите-членки да запазят своите данъчни системи; вярва, че при казуси, включващи трансгранични загуби от чужди филиали, следва да се избегне двойното облагане на компаниите майки, данъчната тежест трябва да се разпределя балансирано между държавите-членки, загубите да не се отчитат двукратно, а укриването на данъци да бъде предотвратено;
36. отбелязва, че без установен ред за компенсиране на загуби при трансгранични казуси, предприятията ще се стремят печалбите им да бъдат облагани в страни, в които националният пазар е достатъчно голям, за да донесе печалба, достатъчна, за да компенсира възможни загуби в чужбина;
37. счита, че е необходимо да се работи за създаване на система за компенсиране на загубите при трансгранични казуси, както за предприятия, така и за групи с подразделения в чужбина; приветства съобщението на Комисията относно данъчното третиране на загуби при трансгранични казуси;
38. счита, че съобщението на Комисията относно данъчното третиране на загуби при трансгранични казуси е подходяща основа за допълнителни разисквания, по-специално по-отношение на възможни решения до прилагането на общата консолидирана корпоративна данъчна система (GККВ), посочени в съобщението относно прилагането на система за компенсиране на загубите и възвръщане от приемащата държава-членка;
39. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията.

EXPLANATORY STATEMENT

Objectives of taxation policy

Taxation can contribute to growth, prosperity and social cohesion via three channels. First and most elementary, the taxation system must be capable of raising sufficient revenues to finance a qualitatively high level of public services and social transfers. Secondly, taxation should create incentives aimed at guiding economic decisions in the direction of higher employment and more economical and sustainable use of natural resources. Thirdly, taxation always has the effect of redistributing income; it should do so in a way which strengthens effective demand and social balance while compressing the range of income distribution.

The communications of the Commission explicitly refer to the first two targets while completely neglecting the distributional aspect of taxation. At the same time, the taxation systems in the EU Member States have changed mostly fundamentally in the latter respect in recent years. A fiscal policy that boosts inequality and stifles demand will definitely not help to produce a dynamically growing economic region as called for in the Lisbon Strategy.

Consequences of tax competition

The rapporteur shares the Commission's concern that 'lack of coordination between direct tax systems may also lead to unintended non-taxation or abuse and, hence, erosion of tax revenues' (COM(2006) 823).

Without EU-wide coordination in respect of direct taxation, it will hardly be possible to regain room for political manoeuvre to shape taxation policy.

The removal of controls on capital movements and the development of tax havens began to place pressure on countries levying higher taxes on company profits as far back as the 1970s. The existence of 27 different tax systems in the EU internal market, together with complete freedom of movement of capital, means that companies operating across borders can choose from a whole range of possible tax avoidance strategies. Popular practices in this field include the use of group-internal transfer prices which transfer profits from the accounts of branches in countries applying high rates of tax to lower-taxing countries, or the setting up financing companies in tax havens which can provide credit financing for investment projects throughout the world.

These and similar ploys lead to increasingly significant revenue losses for countries with high levels of corporation tax. If companies transfer not only accounting profits but also productive investment for tax reasons, additional pressure to harmonise tax rates downwards is generated. This is the process known as 'tax competition'. It is not confined to the field of corporate taxation. Since financial wealth is much more mobile than productively invested capital, taxes on personal wealth and capital income are subject to the same downward pressure.

Labour is, as rule, less mobile than capital, and high-paid labour tends to be more mobile than

the mass of the workforce. One particularly non-mobile source of taxation is consumption, particularly the consumption of basic goods and services. It is only to be expected, therefore, that the existence of differing tax systems in a liberalised internal market is leading to a radical change in the structure of national tax systems. The mobile factors can exert enough pressure to blackmail governments into ever more generous reductions in the taxes to which they are subject, while public revenues are maintained by placing an ever-greater burden on less mobile tax sources. So taxes are switched from corporate to private income, from capital to labour income, from highly-paid to lower-paid labour and, generally, from taxing income and wealth to taxing consumption.

Evolution of taxes in the EU

The trends in taxation systems in recent years show that this process has indeed occurred. The average rate of taxation of corporate profits has fallen sharply. Since 1995, it declined by almost ten percentage points in the longer-standing EU Member States (EU-15), from 38% to 29.5%. Even the countries of eastern Europe, which in 1995 already had low rates of corporate tax, have systematically reduced their tax rates further.

(Figure 1)

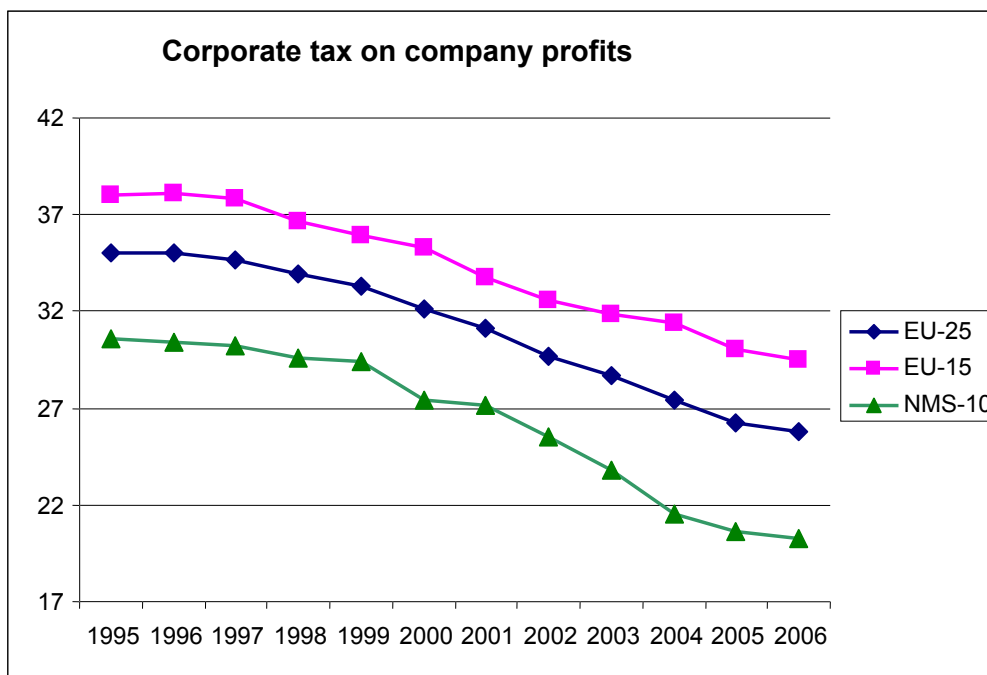

Figure 1. Source: EU Commission (2006)

The process is far from having been stopped yet. Germany is now preparing the next corporate tax reform, pushing down its tax rate below 30%. Denmark plans to reduce its statutory rate from 28 to 22%. These steps will certainly intensify the pressure on other countries. Since 'high-tax location' is a relative term, a race to the bottom is not unlikely.

Admittedly, it has often been argued that the cuts in corporate tax rates have been compensated by measures that broaden the tax base. But not just statutory tax rates, but also

effective tax rates have declined further since the mid-80s. Since 1995 the Commission has calculated for all EU countries so called 'implicit tax rates' (ITR) for capital, labour and consumption. The implicit tax rate for capital averaged 29.9% for the EU-15 in 2003, well below the ITR for labour, which was 36%. There are considerable differences between implicit tax rates on capital across Europe. At the upper end of the scale are countries like France and Denmark, with a capital ITR of 37 to 35%. Germany's capital ITR is well below average, at 21%. In the more recent east European Member States, capital ITR is 14%. Figure 3 shows trends in ITR over time for EU-15, EU-25, the new Member States and Germany.

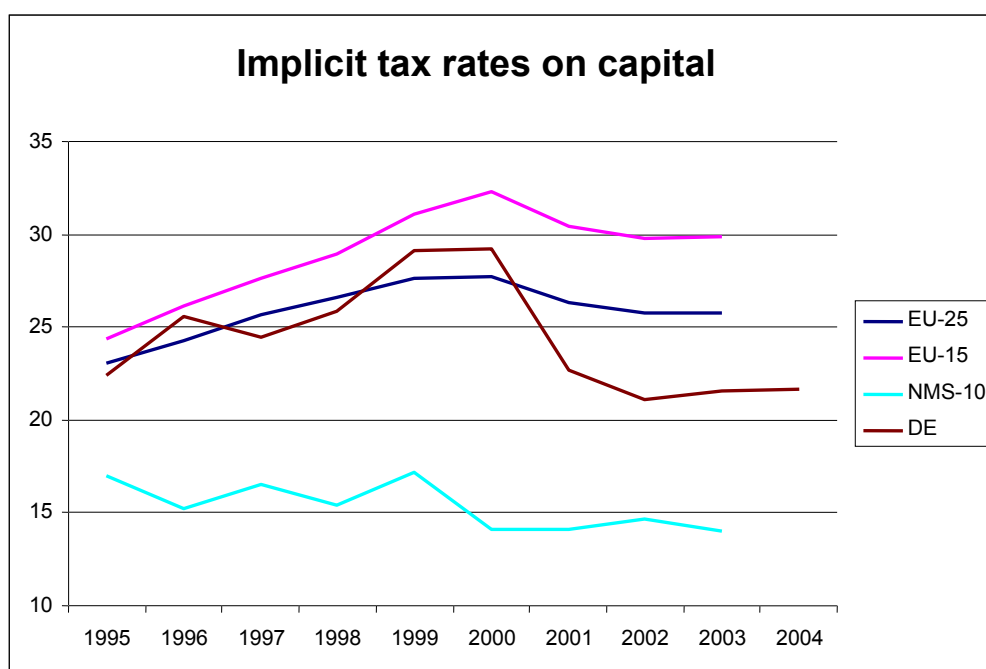

Figure 3. Source: EU Commission (2006)

These implicit rates of tax on capital supplied by the Commission must, however, be approached and interpreted with caution. They provide a rough means of comparing countries. Comparing trends in ITRs over time can be misleading, however, as the ITR significantly overestimates the real rate of tax on capital at times of booming stock exchanges and financial markets.

In addition to corporate profits, the tax burden on private capital income is also being steadily lightened. This is demonstrated by the EU-wide trend towards a dual system of income taxation. Consequently, income from interest and dividends is no longer taxed progressively, but subject to a fixed-rate 'flat tax' set far below the top rates of tax on earned income. Since capital income is much more concentrated than labour income, the introduction of a dual system of income tax amounts to a large measure of tax relief in favour of the wealthiest.

However, there have also been significant changes in the EU in relation to the taxation of income from employment. While the average rate of tax on income from employment has been largely unchanged for the last ten years, there has been a change in the proportion of taxes provided by the various income groups. In many countries, the top rates of income tax have been reduced in recent years. There has been an average fall of 4.7% since 1998 in the

top rate of tax on personal income in the EU-15 countries. Reductions of this kind confirm the shift in the tax burden from high- to low-income earners. Several eastern European countries have introduced a flat tax on all personal income. The tax segment that has grown most sharply since the mid-90s across the EU is indirect taxation, and above all VAT. In particular, Member States with below-average VAT rates have used the corridor of between 15 and 25% allowed under Community law to move towards the upper limit of the spectrum (Figure 4).

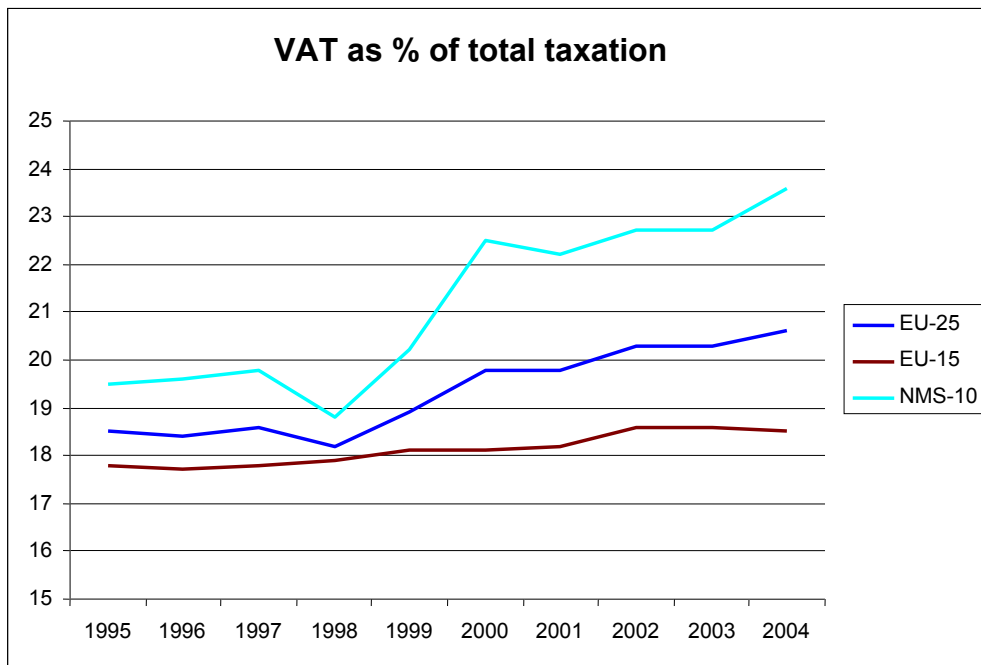

Figure 4. Source: EU Commission (2006)

In addition to VAT, most EU countries have introduced or increased 'eco-taxes' on electricity, gas, petrol and heating oil. To the extent that these taxes increased the cost of energy use for industry, they can be said to have had a positive environmental effect. However, as a rule industrial undertakings were provided with generous derogations, while private households bore the full brunt of the taxes. In these circumstances, the effect of the so-called 'green' taxes is to place a particular burden on low-earners, as poorer households spend a higher proportion of their income on energy and heating costs. Also, higher taxes on petrol only have a beneficial impact on the environment if inexpensive and attractive public transport alternatives are available. Otherwise their only effect is to tax consumption, with the usual regressive effect.

The Commission's view that 'a shift from labour to consumption and/or pollution taxes could help [...] to increase employment levels' (COM(2005) 532), is not, therefore, convincing.

The consequences of tax competition in the EU are therefore not so much a decline in total tax revenues as a structural change in tax systems. This change primarily effects the way tax is distributed. All the changes mentioned have the effect of reducing the tax burden on higher income earners, while the tax burden is increasing at the opposite end of the income scale. This result is the effect of lowering corporation tax, cutting top income tax rates and switching to a dual income tax system, and of the general shift of emphasis from direct to

indirect taxation. The tax system, instead of reducing social inequalities, is deepening the chasm between rich and poor.

There is therefore no justification for distinguishing between 'harmful' and 'beneficial' tax competition. Redistributing income upwards is harmful in any event. It undermines social equilibrium, reduces effective demand and leads to unused capacities, low growth and high unemployment.

In the long run, a regressive restructuring of the tax system is also likely to diminish public revenues. Actually, total tax revenues have declined since the end of the 1990s. (Figure 5) If this trend continues, the funding of essential public services and public investment will be at risk.

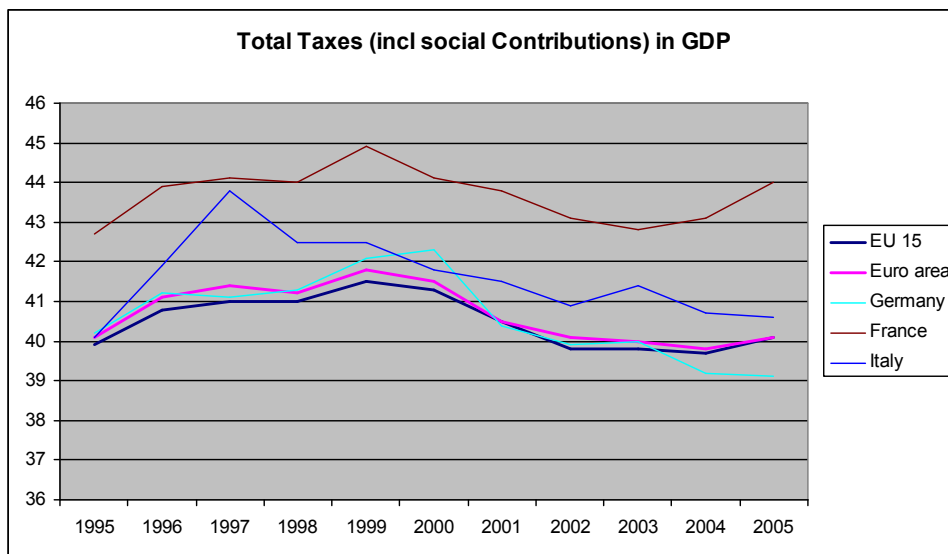

Figure 5. Source: Ameco database, EU Commission

National sovereignty in tax issues, however, is not only undermined by market forces. The EU Treaty, while not covering direct taxation, still restricts the tax policies of the Member States with its provisions. Hence, in recent years, companies have increasingly taken governments to court claiming that national tax laws were breaching European law. With its rulings the ECJ has created a pernicious body of European tax law that has contributed to the erosion of national tax revenues by increasingly outlawing national provisions.

The introduction of a tax system that contributes to growth, employment and social balance requires coordination between EU Member States to reverse the trends of the last two decades.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	9.10.2007г.
Резултат от окончателното гласуване	+: [25] -: [8] 0: [7]
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Mariela Velichkova Baeva, Zsolt László Becsey, Pervenche Berès, Sharon Bowles, Udo Bullmann, David Casa, Christian Ehler, Elisa Ferreira, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Robert Goebbels, Donata Gottardi, Benoît Hamon, Gunnar Hökmark, Karsten Friedrich Hoppenstedt, Sophia in 't Veld, Othmar Karas, Piia-Noora Kauppi, Wolf Klinz, Christoph Konrad, Guntars Krasts, Astrid Lulling, Gay Mitchell, Cristobal Montoro Romero, John Purvis, Alexander Radwan, Bernhard Rapkay, Dariusz Rosati, Heide Rühle, Eoin Ryan, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Peter Skinner, Cristian Stănescu, Margarita Starkevičiūtė, Sahra Wagenknecht
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Katerina Batzeli, Harald Ettl, Ján Hudacký, Werner Langen, Maria Petre, Bilyana Ilieva Raeva, Andreas Schwab
Заместник(ци) (чл. 178, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	